

tilbage de Forslag, der ere stillede, dels af Mindretallet i Udvalget og dels af nogle ærede Medlemmer, under Nr. 14 og 15. Svad Forslagene til § 1 angaar, da har jeg jo ved denne Sags 2den Behandling haat Leilighed til at udtale mig om disse Forslag, og det forekommer mig egentlig, at det maa indrømmes, at der ikke er fremdraget synnderlig nye Momenter ved denne Sags Behandling, som skulde kunne indeholde tilstrækkelig Opfordring for det meget ærede Thing til ved denne Sags 3die Behandling at vige bort fra den Vedtagelse, der fandt Sted ved Sagens 2den Behandling. Jeg indrømmer, at det ærede Mindretal, Ningsdagsmanden for Maribo Amts 4de Valgkreds (Clausen) har talt meget klart og varmt, navnlig for Forslaget under Nr. 1, men jeg vender tilbage til, at det forekommer mig, at han dog ikke egentlig har fremdraget nye Punkter, hvorpaa Opmærksomheden ikke var bleven henledet ved Sagens 2den Behandling. Det er vistnok muligt, at der i enkelte Tilfælde kan være Ordener tilstede ved Førelsen af Auktionsprotokollerne, men jeg antager dog og vil haabe, at dette maa siges kun at være undtagelsesvis, og jeg kan ikke negte, at jeg har den Overbevisning, at det meget sjældent vil være Tilfældet, at der skulde kunne blive Spørgsmaal om at ville gjøre Udpantning for en Fordring, der ikke med Rette reistes imod den paagjældende Person. Man maa jo dog vel erindre, at forinden der finder Udpantning Sted, vil Auktionsregningen være bleven præsenteret for den Paagjældende, og i det Dieblit, han da afgiver den Erklæring, at der finder en Feiltagelse Sted, da han ikke har været tilstede ved Auktionen, og at det altsaa er urigtigt — for ikke at bruge et værre Udtryk — naar han i Protokollen er indført som Kjøber, saa føler jeg mig fuldstændig forvisset om, at i saa Tilfælde vilde ingen Foged stride til at lade Udpantning indledes, end sigt iværksættes, uden at dette Punkt er blevet bragt nærmere paa det Nene. Jeg har derfor en bestemt Forvisning om, at de Ulemper, der kunde være at frygte af de mulige Urigtigheder og Urigtigheder i Auktionsprotokollerne, praktisk talt ikke ville have Noget at betyde. Af meget større Betydning forekommer det mig derfor ogsaa at være, hvad det ærede Medlem har gjort gjældende om det Uhyggelige, der kan være for de paagjældende Smaafolk, som man gaar ud fra, at der her nærmest er Tale om, naar Fogden indfinder sig i deres Hjem og der gjør Udpantning, i Stedet for at Bedkommende, hvis Udpantningsretten ikke bliver givet, vilde være henviste til at gjøre deres Fordringer gjældende ved almindeligt Søgemaal. Jeg vil imidlertid hertil bemærke for det Første, at det jo altid staar i de Paagjældendes Magt at undgaa saavel den almindelige som den overordentlige Rettsfølgning derved, at de betale i rette Tid, hvad de ere pligtige at betale, men dernæst maa man ikke glemme, at det virkelig medfører forskellige Udgifter

for dem saavel som for de Andre, naar Sagen henvises til den almindelige Rettsvei, hvilket det ærede Medlem jo heller ikke vil negte. Endelig skal jeg, forinden at henholde mig til, hvad der i dette Dieblit angaaende dette Punkt blev gjort gjældende af det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (H. Nielsen), udtale som min personlige Opfattelse, at man gjør Smaafolk, som det ærede Medlem jo fornemmelig tænker paa, eller, som han ved en anden Leilighed udtrykte sig, de simple Folk, en daarlæg Tjeneste ved ikke at indrømme hurtige og kraftige Rettsmidlers Anvendelse imod dem. Efter min Opfattelse kommer det til at gaa ud over de paagjældende Smaafolk, jo besværligere og jo langsommere man gjør Rettsfølgningsveien for deres Kreditorer, eller, for at udtrykke det paa en anden Maade, jo mere besværligt man gjør det for Infasatorerne ved Auktionerne i de paagjældende Tilfælde at faae deres Auktionsregning betalt, desto mindre tilbøjelig gjør man dem til at give Smaafolk den Kredit, som disse maatte ønske. Nu kan man ganske vist give Sagen den Vending, at man siger, at det ikke er nogen Fordel for Smaafolk, at de loffes til at kjøbe paa Auktioner, men det forekommer mig, at en saadan Betragtningssmaade i og for sig ikke er berettiget og heller ikke er stemmende med, hvad man ved andre Leiligheder søger at hævde og gjøre gjældende. Man bør efter min Mening gaa ud fra, at disse omtalte Smaafolk bedst selv vide at bedømme, hvad der tjener til deres eget Bedste, og at man naturligen maa overlade til dem selv at afgjøre, om de ville foretage disse Kjøb eller ikke; men naar de Paagjældende altsaa tro, at det er fordelagtigt for dem at kunne gjøre Indkjøb paa Auktioner, vil det mange Gange blive dem en Hindring for at faae deres Ønske opfyldt, naar man indretter det saaledes, at man frister Infasator til ikke at give disse Smaafolk den Kredit, som han giver andre Folk, der ere mere velhavende eller af ham anses for at være det. Jeg tror med andre Ord, at, naar man ikke paa dette Punkt vil indrømme simple og hurtige Rettsmidler, som finde deres naturlige Begrundelse i Forholdets Natur, saa vil det blive til Skade for de paagjældende Smaafolks Kredit. Svad angaar det subsidiaire Forslag under Nr. 2, da kan jeg ikke negte, at det forekommer mig at være en urigtig Betragtningssmaade, som det ærede Mindretal saavel som det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds her ville gjøre gjældende, naar de finde den Grund af 50 Rd., der er sat i Lovforslaget, begrundet i en Afkillelse mellem den simple Mand og den mere formuende. Dette er virkelig en Bildfarelse; det kan ligesaa vel være formuende Folk, der kjøbe paa Auktioner til Høst, der ere under 50 Rd., som det kan være — som den ærede Minoritet udtrykte sig — Smaafolk eller den simple Mand, og omvendt kan det meget ofte være Tilfældet, at det er de Sidst-